

Reklama będąca budowlą

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: niedziela, 24, listopad 2019 14:13

Bartłomiej Zydel

Odśłony: 1618

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie przypomniał niedawno, jak należy interpretować przepisy ustawy – Prawo budowlane dot. zgłoszenia w odniesieniu do budowy reklam.

W omawianej sprawie przedmiotowy nośnik reklamowy osadzony był metalowymi wspornikami na podstawie fundamentowej z prefabrykowanych płyt betonowych. Skarżąca spółka oceniała tak opisane roboty budowlane jako „instalację tablicy reklamowej niezwiązanej trwale z gruntem”. Tymczasem o tym, czy nośnik reklamowy jest trwale związany z gruntem czy nie, decyduje technologia wykonania prefabrykowanego fundamentu, związanego z podłożem i zapewniającego bezpieczeństwo konstrukcji. Jak wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 maja 2011 r., sygn. akt II OSK 882/10 „O tym, czy urządzenie jest trwale związane z gruntem świadczy jego stabilne posadowienie na gruncie, odporne na działanie czynników atmosferycznych. Dla przyjęcia, że dany obiekt budowlany jest trwale związany z gruntem istotne bowiem jest to, czy posadowienie jest na tyle trwałe, że opiera się czynnikiem mogącym zniszczyć ustawioną na nim konstrukcję, a więc w istocie decydują o tym parametry techniczne takiego obiektu”. Także Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 15 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1579/09 stwierdził, że „(...) dla przyjęcia trwałego związania z gruntem nie ma znaczenia okoliczność posiadania przez obiekt fundamentów, czy też wielkość zagłębienia w gruncie. Istotne jest bowiem czy posadowienie jest na tyle trwałe, że opiera się czynnikiem mogącym zniszczyć ustawioną na nim konstrukcję, uniemożliwiając jej przesunięcie w inne miejsce czy zniszczenie przy silnych wiatrach (...)”. Podzielając te poglądy Wojewódzki Sąd przyjął, że sposób powiązania z gruntem spornej konstrukcji ocenić należało jako trwałe.

Przypomnijmy, że według treści art. 29 ust. 2 pkt 6 ustawy Prawo budowlane, pozwolenia na budowę nie wymaga wykonywanie robót budowlanych polegających na instalowaniu tablic i urządzeń reklamowych, z wyjątkiem usytuowanych na obiektach wpisanych do rejestru zabytków w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz z wyjątkiem reklam świetlnych i podświetlanych usytuowanych poza obszarem zabudowanym w rozumieniu przepisów o ruchu drogowym.

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym prezentowane jest stanowisko, że cytowany przepis ma wyłącznie zastosowanie do urządzeń reklamowych innych niż te, o których mowa w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, a więc niebędących budowlą. Instalowanie urządzeń reklamowych według art. 29 ust. 2 pkt 6 obejmuje tylko takie roboty budowlane, które nie stanowią budowy w rozumieniu art. 3 pkt 6 Prawa budowlanego, a więc nie polegają na wykonywaniu obiektu budowlanego w określonym miejscu, a także odbudowie, rozbudowie, nadbudowie obiektu budowlanego. Z kolei zgodnie z art. 3 pkt 7 pod pojęciem robót budowlanych rozumie się budowę, a także prace polegające na przebudowie, montażu, remoncie lub rozbiórce obiektu budowlanego.

Tym samym trafnie zdaniem WSA ocenił organ odwoławczy, że budowa objęta zgłoszeniem nie mieści się w dyspozycji przepisu art. 29 ustawy Prawo budowlane, szczególnie wobec tego, że wyłączenia od obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę są wymienione enumeratywnie i nie jest dopuszczalna ich rozszerzająca interpretacja.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 października 2019 r., VII SA/Wa 1088/19

Źródło: [CBOSA](#)